TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. spalio 17 d.*

„Direktyva 2002/92/EB — Draudimo tarpininkavimas — Netaikymas draudimo įmonės veiklai arba darbuotojui, veikiančiam jos atsakomybe — Minėto darbuotojo galimybė kartais vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą — Profesiniai reikalavimai“

Byloje C-555/11

dėl *Symvoulio tis Epikrateias* (Graikija) 2011 m. rugpjūčio 29 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. lapkričio 3 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados (EEAE),

Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis (SPATE),

Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon (PSAS),

Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon (SEMA),

Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon (PSSAS)

prieš

Ypourgos Anaptyxis,

Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. birželio 20 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: graikų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados Ellados* (EEAE), *Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis* (SPATE), *Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon* (PSAS), *Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon* (SEMA) *ir Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon* (PSSAS), atstovaujamos *dikigoros* A. K. Sinis,

— *Ypourgos Anaptyxis*, atstovaujamos N. Amiralis,

— *Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados*, atstovaujamos *dikigoroi* C. Theodorou ir C. Synodinos,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Germani ir F. Dedousi ir G. Karipsiades ir N. Amiralis,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs ir L. Van den Broeck,

— Kipro vyriausybės, atstovaujamos N. Kyriakou,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer,

— Europos Komisijos, atstovaujamos I. Zervas, K.-Ph. Wojcik ir N. Yerrell,

susipažinęs su 2013 m. rugsėjo 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL L 9, 2003, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 330) 2 straipsnio 3 punkto antros pastraipos išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant kelių draudimo tarpininkų profesinių asociacijų, t. y. *Enosi Epangelmation Asfaliston Ellados* (EEAE, Graikijos draudimo darbuotojų sąjunga), *Syllogos Asfalistikon Praktoron N. Attikis* (SPATE, Atikos departamento draudimo agentų asociacija), *Panellinios Syllogos Asfalistikon Symvoulon* (PSAS, Graikijos pakrantės draudimo konsultantų asociacija), *Syndesmos Ellinon Mesiton Asfaliseon* (SEMA, Graikijos draudimo brokerių sąjunga) ir *Panellinios Syndesmos Syntoniston Asfalistikon Symvoulon* (SEMA, Graikijos pakrantės draudimo konsultantų koordinatorių sąjunga, toliau visos kartu – *EEAE ir kt.*), viena šalis, ir *Ypourgos Anaptyxis* (plėtros ministras) ir *Omospondia Asfalistikon Syllogon Ellados* (Graikijos draudimo asociacijų federacija), kita šalis, ginčą dėl ieškinio, kuriuo siekiama panaikinti iš dalies 2007 m. rugpjūčio 8 d. Plėtros valstybės sekretoriaus dekretą Nr. K3–8010, kuriame nustatytos draudimo tarpininkų patirties, gebėjimų ir bendrųjų, komercinių ir profesinių žinių patvirtinimo sąlygos.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 2002/92 6–9 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(6)[d]raudimo ir perdraudimo tarpininkams turi būti sudarytos sąlygos naudotis Sutartyje įtvirtintomis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas[;](7)[t]ai, kad draudimo tarpininkai negali laisvai veikti visoje Bendrijoje, trukdo tinkamai funkcionuoti vienai bendrai draudimo rinkai[;](8)[t]odėl nacionalinių

nuostatų dėl profesinių ir registracijos reikalavimų asmenims, kurie pradeda ir vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą, derinimas gali būti naudingas ir vienos bendros finansinių paslaugų rinkos sukūrimui, ir klientų apsaugos šioje srityje stiprinimui[;](9)[d]raudimo produktus gali platinti įvairūs asmenys ar institucijos, pavyzdžiui, agentai, brokeriai ir bankų draudimo operatoriai; vienodas požiūris į operatorius ir kliento apsauga yra būtinas, kad visi minėti asmenys ar institucijos būtų šios direktyvos subjektai.“

4 Direktyvos 2002/92 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Ši direktyva nustato fizinių ir juridinių asmenų, įsteigtų valstybėje narėje arba norinčių ten įsisteigti, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklos pradėjimą ir vykdymą.“

5 Pagal Direktyvos 2002/92 2 straipsnio 3 ir 5 punktus:

„Šioje direktyvoje taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

<…>

3) „Draudimo tarpininkavimas“ – veikla, susijusi su supažindinimu su galimybe sudaryti draudimo sutartis, pasiūlymu sudaryti draudimo sutartis ar kitu draudimo sutarčių parengiamuoju darbu, taip pat veikla, susijusi su draudimo sutarčių sudarymu arba pagalba administruojant ar vykdant tokias sutartis, visų pirma pateikus reikalavimą išmokėti draudimo išmoką.

Jeigu šią veiklą vykdo draudimo įmonė arba draudimo įmonės darbuotojas, veikiantis tos draudimo įmonės atsakomybe, tai ji nėra laikoma draudimo tarpininkavimu.

<…>“

5) „Draudimo tarpininkas“ – bet kuris fizinis ir juridinis asmuo, kuris pradeda ir vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą, gaudamas už tai atlygį.“

6 Šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Draudimo ir perdraudimo tarpininkai privalo turėti atitinkamų žinių ir gebėjimų, kuriuos nustato tarpininko buveinės valstybė narė.

Buveinės valstybės narės reikalaujamas sąlygas, susijusias su žiniomis ir gebėjimais, gali suderinti sudraudimo [su draudimo] ar perdraudimo tarpininkavimo bei platinamų produktų specifika, ypač jei draudimo tarpininkavimas nėra pagrindinė tarpininko profesinė veikla. Tokiais atvejais tarpininkas draudimo tarpininkavimu gali užsiimti tik tada, kai visišką atsakomybę už jo veiksmus prisiima šiame straipsnyje nustatytas sąlygas atitinkantis draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė.

<…>

Valstybės narės neprivalo šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodyto reikalavimo taikyti visiems draudimo įmonėje dirbantiems fiziniams asmenims, užsiimantiems draudimo ir perdraudimo veikla. Valstybės narės užtikrina, kad pakankamai tokių įmonių administracijoje dirbančių ir už tarpininkavimą parduodant draudimo produktus atsakingų asmenų, taip pat ir visi kiti tiesiogiai su draudimo ir perdraudimo veikla susiję asmenys turėtų žinių ir gebėjimų, būtinų savo pareigoms atlikti.“

7 Minėtos direktyvos 12 straipsnyje išvardyta tokia informacija, kurią prieš sudarant bet kokią pirminę draudimo sutartį ir, jei būtina, iš dalies ją pakeičiant ar atnaujinant draudimo tarpininkas pateikia klientui, kaip antai tarpininko tapatybė ir adresas, registras, kuriame jis įregistruotas, ir būdai, kaip patikrinti, ar jis įsiregistravęs, bet koks jo tiesioginis ar netiesioginis 10 % balsavimo teisių arba kapitalo tam tikroje draudimo įmonėje turėjimas.

Graikijos teisė

Prezidento dekretas 190/2006

8 Direktyvos 2002/92 nuostatos į Graikijos teisę buvo perkeltos Prezidento dekretu 190/2006, kurio 2 straipsnio 3 dalies pirmoje ir antroje pastraipose numatyta:

„Draudimo tarpininkavimas – bet kokia veikla, susijusi su supažindinimu su galimybe sudaryti draudimo sutartis, pasiūlymu sudaryti draudimo sutartis ar kitu draudimo sutarčių parengiamuoju darbu, taip pat veikla, susijusi su draudimo sutarčių sudarymu arba pagalba administruojant ar vykdant tokias sutartis, visų pirma pateikus reikalavimą išmokėti draudimo išmoką.

Jeigu šią veiklą vykdo draudimo įmonė arba pagal darbo sutartį dirbantis toje įmonėje draudimo įmonės darbuotojas ir veikiantis tos draudimo įmonės atsakomybe, tai ji nėra laikoma draudimo tarpininkavimu <...>.“

9 Prezidento dekreto 190/2006 4 straipsnyje išvardyti dokumentai, kuriuos turi pateikti bet kuris asmuo, kad būtų įregistruotas specialiame registre kaip draudimo ar perdraudimo tarpininkas. Pagal minėto straipsnio 1A dalies e punktą tokiai registracijai būtina pateikti ir „dokumentus, kurie įrodo, jog [suinteresuotasis asmuo] turi bendrųjų, komercinių ir profesinių žinių“.

Įstatymas 3557/2007

10 Prezidento dekretas 190/2006 buvo pakeistas Įstatymu 3557/2007.

11 Įstatymo 3557/2007 15 straipsnio 2 dalimi po Prezidento dekreto 190/2006 2 straipsnio 3 dalies antros pastraipos buvo įrašyta nauja pastraipa:

„Nukrypstant nuo pirmesnės pastraipos, draudimo įmonės [darbuotojas], kaip nurodyta ankstesnėje pastraipoje, gali vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą ir jam nebus taikomos šio įstatymo nuostatos, jei jo metinė iš tokios veiklos gaunamų bruto pajamų bendra suma neviršija 5 000 (penkių tūkstančių) eurų.“

12 Įstatymo 3557/2007 11 straipsnio 3 dalies b punkte dėl Prezidento dekreto 190/2006 4 straipsnyje nurodytų dokumentų numatyta:

„Plėtros ministro dekrete, kuris turi būti priimtas per trisdešimt (30) dienų nuo šio įstatymo paskelbimo, nurodomi dokumentai, patvirtinantys potencialių draudimo ar perdraudimo tarpininkų, draudimo ir priklausomų perdraudimo tarpininkų, draudimo įmonių darbuotojų ir draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo įmonių darbuotojų bendrąsias, komercines ir profesines žinias, ir atvejai, kai tokie asmenys privalo dalyvauti papildomuose mokymuose.“

2007 m. rugpjūčio 8 d. Dekretas Nr. K3–8010

13 2007 m. rugpjūčio 8 d. Dekretas Nr. K3–8010 buvo priimtas remiantis Įstatymo 3557/2007 11 straipsnio 3 dalies b punktu.

14 Minėto dekreto XI dalyje numatyta:

„Draudimo įmonės [darbuotojas] gali vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą ir jam nebus taikomas reikalavimas užsiregistruoti kompetentingoje profesinėje organizacijoje, jei jo metinių bruto pajamų kaip komisinių, gaunamų iš tokios veiklos, bendra suma neviršija 5 000 (penkių tūkstančių) eurų.

Jei jo metinės iš šios veiklos gaunamos bruto pajamos viršija šią sumą, darbuotojas privalo užsiregistruoti kompetentingoje profesinėje organizacijoje laikydamasis jo pasirinktai draudimo tarpininkavimo kategorijai nustatytų reikalavimų.

Draudimo darbuotojo statusas nesuderinamas su draudimo konsultanto statusu.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

15 *EEAE ir kt.* yra profesinės asociacijos, kurių tikslas – ginti savo narių, kurie vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą kaip savarankiškai dirbantys asmenys, o ne kaip įmonės darbuotojai, profesinius ir finansinius interesus. 2007 m. spalio 29 d. *EEAE ir kt.* teisme, kuris vėliau pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą, pareiškė ieškinį dėl Dekreto Nr. K3-8010 XI dalies panaikinimo. Šiame ieškinyje jos, be kita ko, teigia, kad šio dekreto XI dalis yra nesuderinama su Direktyvos 2002/92 nuostatomis, nes tam tikromis sąlygomis ja draudimo įmonės darbuotojams leidžiama atlikti draudimo tarpininkavimo veiksmus neturint šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje numatytos kvalifikacijos.

16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių dėl ieškinio, kuriuo prašoma panaikinti 2007 m. rugpjūčio 8 d. Dekreto Nr. K3-8010 XI dalį, pagrįstumo. Iš tiesų, pasak minėto teismo, kadangi Graikijos teisės aktais, aiškinamais atsižvelgiant į Direktyvą 2002/92, leidžiama užtikrinti, kad draudimo įmonės darbuotojas, kuris kartais vykdo tarpininkavimo veiklą, visą laiką ją vykdytų prižiūrimas įmonės, kuri taip pat jam suteikia reikiamą mokymą, ir jos atsakomybe, šioje direktyvoje išdėstyti reikalavimai turėtų būti laikomi įvykdytais neatsižvelgiant į aptariamo darbuotojo ir jį samdančios įmonės ryšį, kai jis vykdo tą veiklą.

17 Tačiau dėl to, kad kita minėto teismo kolegija, atrodo, nepritaria šiai pozicijai, *Symvoulio tis Epikrateias* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Direktyvos 2002/92 <...> [2] straipsnio 3 [punkto] antra pastraipa <...> turi būti aiškinama taip, kad ja draudimo įmonės darbuotojui, kuris neturi [minėtos] direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje nustatytos kvalifikacijos, leidžiama kartais ir ne kaip pagrindinę profesinę veiklą vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą, net jei tarp tokio darbuotojo ir įmonės, kuri vis dėlto prižiūri jo veiksmus, nėra pavaldumu grindžiamų darbo santykių, ar pagal [šią] direktyvą tokią veiklą leidžiama vykdyti tik tuomet, jei yra pavaldumu grindžiami darbo santykiai?“

Dėl prejudicinio klausimo

18 Teikdamas klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 2002/92 2 straipsnio 3 punkto antros pastraipos ir 4 straipsnio 1 dalies nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiama draudimo įmonės darbuotojui, kuris neturi pastaroje nuostatoje nustatytos kvalifikacijos, kartais ir ne kaip pagrindinę profesinę veiklą vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą, jei šis darbuotojas neturi pavaldumu grindžiamų santykių su šia įmone, tačiau ši įmonė vis dėlto prižiūri jo veiklą.

19 EEAE *ir kt.*, Belgijos ir Vokietijos vyriausybės mano, kad Direktyvos 2002/92 2 straipsnio 3 punkto antra pastraipa turi būti aiškinama taip, kad draudimo įmonės darbuotojas, neturintis minėtos direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje numatytos kvalifikacijos, negali kartais vykdyti draudimo

tarpininkavimo veiklos. *Omospondia Asfalistikon Syllogou Ellados* ir Graikijos ir Kipro vyriausybės mano atvirkščiai – toks darbuotojas gali vykdyti tokią veiklą. Savo ruožtu Europos Komisija tvirtina, kad minėto 2 straipsnio 3 punkto antra pastraipa apima draudimo įmonės darbuotojo, kuris veikia jos atsakomybe, veiklą, nepriklausomai nuo sutarties, kuria jis siejamas su šia įmone, rūšies.

20 Pirmiausia reikia priminti, kad iš Direktyvos 2002/92 2 straipsnio 3 punkto antros pastraipos matyti, jog pagal šios nuostatos pirmą pastraipą draudimo tarpininkavimu laikoma veikla nėra laikoma draudimo tarpininkavimu, jeigu šią veiklą vykdo draudimo įmonė arba draudimo įmonės darbuotojas, veikiantis tos draudimo įmonės atsakomybe.

21 Siekiant įvertinti šioje nuostatoje numatytos išimties apimtį, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą, ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *A*, C-33/11, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

22 Kalbant apie minėto 2 straipsnio 3 punkto antroje pastraipoje vartojamus žodžius, reikia konstatuoti, kad draudimo įmonės darbuotojo veikla patenka į Direktyvos 2002/92 taikymo sritį, kai jis „veikia tos draudimo įmonės atsakomybe“.

23 Šioje nuostatoje vartojami žodžiai jis „veikia tos draudimo įmonės atsakomybe“ reiškia ne tik, kad ši įmonė gali būti susieta su jos darbuotojų, kurie veikia, kaip patikslino generalinis advokatas savo išvados 45 punkte, jos vardu ir sąskaita, aktais, bet taip pat reiškia, jog ši įmonė gali būti laikoma atsakinga už jų veiklą.

24 Tačiau kai draudimo tarpininkavimo veiklą vykdantis draudimo įmonės darbuotojas nesaistomas pavaldumo santykio, kurį jis turi su šia įmone, jis iš esmės laikytinas veikiančiu ne šios įmonės atsakomybe, taigi kaip draudimo tarpininkas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2002/92 2 straipsnio 5 dalį, ir to pasekmė, kad jis turi įgyvendinti šios direktyvos 4 straipsnyje numatytus reikalavimus. Aplinkybės, kad draudimo įmonė atlieka tam tikrą šios veiklos priežiūrą, nepakanka tam, jog minėtas tarpininkas būtų atleistas nuo pareigos įgyvendinti minėtus direktyvoje numatytus profesinius reikalavimus.

25 Šis aiškinimas matyti ne tik iš Direktyvos 2002/92 teksto – jis taip pat atitinka jos 2 straipsnio 3 punkto antros pastraipos ir visos direktyvos tikslus.

26 Kalbant apie minėto 2 straipsnio 3 punkto antros pastraipos tikslą, reikia konstatuoti, kad ja siekiama, jog į šios direktyvos taikymo sritį nepatektų tokia draudimo veikla, kai draudimo įmonė arba jos darbuotojai paslaugas klientams siūlo ir parduoda tiesiogiai, o ne per tarpininkus.

27 Dėl visos Direktyvos 2002/92 tikslo reikia pažymėti, jog ja siekiama, kaip tai nustatyta jos 6-8 konstatuojamosiose dalyse, dvejopo tikslo: pirma, sukurti vieną draudimo rinką ir užtikrinti gerą veikimą pašalinant įsisteigimo laisvės ir laisvo paslaugų teikimo kliūtis, ir, antra, pagerinti vartotojų apsaugą šioje srityje.

28 Taigi aiškinimu, kuriuo remiantis būtų galima tam tikros kategorijos asmenims teikti draudimo tarpininkavimo paslaugas, nors jie neatitinka šiai veiklai vykdyti Direktyvos 2002/92 4 straipsnio 1 dalyje numatytų sąlygų, būtų pažeidžiamas šis dvejopas tikslas.

29 Pirma, dėl tokio Direktyvos 2002/92 aiškinimo atsirastų akivaizdžių skirtumų tarp tarpininkų, veikiančių bendroje draudimo rinkoje, nes tiek tarpininkai, kurie atitinka šias sąlygas, tiek tie, kurie jų neatitinka, galėtų tarpininkauti tos pačios rūšies draudimo sutartims. Be to, šiuo aiškinimu būtų pažeistas tikslas užtikrinti vienodą požiūrį į visų draudimo tarpininkų kategorijas, kaip tai matyti iš Direktyvos 2002/92 9 konstatuojamosios dalies.

30 Antra, dėl tokio aiškinimo draudimo rinkoje nebūtų galima užtikrinti aukšto vartotojų, t. y. draudėjų, apsaugos lygio. Iš tiesų negalima laikyti, kad draudimo įmonės darbuotojai, kurie tiesiogiai parduoda draudimo paslaugas klientams šioje įmonėje, bet kokiu atveju turi žinių, kurios būtinos asmeniškai draudimo tarpininkavimui vykdyti ir kad jie taip gali užtikrinti tokio tarpininkavimo kokybę. Maža to, negalima laikyti, kad neturėdami šių žinių ir gebėjimų tokie darbuotojai sudarant, keičiant arba pratęsiant draudimo sutartį gali suteikti klientams informaciją, numatytą Direktyvos 2002/92 12 straipsnyje.

31 Galiausiai, atvirkščiai, nei tvirtino Graikijos vyriausybė per posėdį, tokio aiškinimo nepaneigia šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa. Nors šioje direktyvoje iš tiesų numatyta, jog valstybės narės neprivalo profesinių reikalavimų taikyti visiems draudimo įmonėje dirbantiems fiziniams asmenims, užsiimantiems draudimo ir perdraudimo veikla, tai nereiškia, kad minėta nuostata reguliuojama įmonių, kurios pačios užsiima draudimo tarpininkavimo veikla, o ne draudimo įmonių, kurios draudimo paslaugas parduoda tiesiogiai, padėtis.

32 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: Direktyvos 2002/92 2 straipsnio 3 punkto antros pastraipos ir 4 straipsnio 1 dalies nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiama draudimo įmonės darbuotojui, kuris neturi pastaroje nuostatoje nustatytos kvalifikacijos, kartais ir ne kaip pagrindinę profesinę veiklą vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą, jei vykdydamas tokią veiklą šis darbuotojas nesaistomas pavaldumo santykio, kurį jis turi su šia įmone, tačiau ši įmonė vis dėlto prižiūri jo veiklą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

33 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo 2 straipsnio 3 punkto antros pastraipos ir 4 straipsnio 1 dalies nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jomis draudžiama draudimo įmonės darbuotojui, kuris neturi pastaroje nuostatoje nustatytos kvalifikacijos, kartais, o ne kaip pagrindinę profesinę veiklą vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą, jei šis darbuotojas neturi pavaldumu grindžiamų santykių su šia įmone, tačiau ši įmonė vis dėlto prižiūri jo veiklą.

Parašai.